

B. Holm: Jeg forlangte Ordet for nogle ganske korte Bemærkninger, fordi vi, saavidt jeg husker, kun have hørt en eneste Røst fra Sjælland; det var det ærede Medlem fra Thisted (Sagd). Efter de Udtalelser, vi have hørt her i Salen, synes det, at der er nogen Forskjel paa, hvorledes man ser Sagen fra Øboernes eller fra jydsk Side, og dog kan Enderesultatet blive det samme, saa at vi komme til at stemme ens, idet vi fra Sjælland maa se paa Sagen saaledes, at uagtet man fra første Færd af var enig med den høitærede Minister i, at han tog alvorlig fat paa Sagen, saa har det senere viist sig, at det, man har faaet Oplysning om, er dette, at der ikke er konstateret noget eneste Tilfælde i Sverig af ondartet Lungesyge; og at det er tvivlsomt, om man har hørt den her. Enderesultatet paa denne Sag maa for enhver af os, der sender Kreaturer ud, komme til at staa saaledes, at der kan blive en Mulighed for, at enten kan det blive forbudt baade Sverig og Danmark at indføre til England, eller ogsaa kan det komme til at gjælde Danmark alene. Nu hørte vi jo ganske vist idag et temmelig affeierende Svar fra den høitærede Minister, men det kan dog være, at en Beslutning af Folkethinget kan virke mere, end man i Diebliffet vil give det Udseende af. Jeg erklærer her, at jeg stemmer for det Forslag, der er indbragt af Folkethingetsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) m. Fl.

Sagd: Jeg udbad mig Ordet, da den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (C. Hage) talte, for at berigtige en Udtalelse af ham, som for saavidt rammer dem, der ligesom jeg til en vis Grad godkjende Ministeriets Politik i denne Sag. Jeg vil da for det Første berigtige det, at han ikke har Ret, naar han sagde, at den høitærede Minister sagde, at han intet Hensyn vilde tage til Folkethingets Ønske eller hvilket som helst af de Forslag, der blive vedtagne. Ivertimod sagde den høitærede Minister, at, hvis dette Forslag bliver vedtaget, skulde han selvfølgelig tage al muligt Hensyn til et saadant fra Folkethingets Side udtalt Ønske, og at han skulde snarest mulig søge at faae Forbudet hævet. Saaledes udtalte han sig med Hensyn til dette Forslag, som udtaler et Ønske. Derimod var det med Hensyn til det andet, som ikke udtaler noget Ønske, men fælder en Dom om en rent administrativ Foranstaltning, at den Udtalelse faldt, som den ærede Ordfører saaledes refererede galt, forsaavidt som Folkethinget savner Kompetence til i denne Henseende at være Dommer. Hvis en

Øvrighed eller Regjeringen har misbrugt sin Myndighed, har jo selv en æret Taler (Beth) af deres Kreds, som den ærede Ordfører synes at høre til, udtalt, hvilken den Autoritet er, som skal sælde Dommen, det er ikke Folkethinget, men Domstolene. Men det er et mere underordnet Punkt; et vigtigere Punkt, som jeg bestemt maa udtale mig imod, er dette: Naar den ærede Rigsdagsmand, efter at den høitærede Minister baade første Gang denne Sag var for og nu igjen idag har fremhævet Sagens sande Standpunkt, dengang han tilbøds gav Tilladelse til Indførsel fra Tydskland, at nemlig, da det skete, var baade i England og Danmark den fulde Erkjendelse tilstede, at der ingen Kvæghyge fandtes her paa Sjælland og altsaa ingen fornøftig Grund til Afspærring, men at den eneste Grund, hvorfor man endnu ikke indførte til England, var, at den engelske Regjering af Hensyn til den offentlige Mening ikke for pludselig vilde have fri Indførsel til England — naar, siger jeg, den ærede Rigsdagsmand i den danske Folkerepresentation saa fremstiller Sagen, som om den danske Regjering paa en næsten troløs Maade har tilladt Udførselen til Tydskland, saa gjentager jeg den høitærede Ministers Ord, at jeg forstaar ikke, at en dansk Mand kan udtale dette.

Formanden (R a b b e): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Rosen: Jeg frasalder Ordet.

Formanden (R a b b e): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har Ordet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (C. Hage): Jeg har ikke antydet og ikke med et eneste Ord villet antyde, at den høitærede Indenrigsminister ikke i denne Sag har handlet baade efter sin bedste Overbevisning, naar han har tilladt Udførsel fra Sjælland, og at han kun har gjort det i den fulde Forvisning, at der ikke derved vilde ske Skade. Men Et er, hvad man selv personlig kan tro, og et Andet er, hvorvidt det er klogt handlet ligeoverfor de Antagelser, som en saadan Fremgangsmaade kan give Anledning til. Saa havde det været det Rigtigste, naar man vilde gaa tilbunds i Sagerne, at man først meddelte, at man agtede at foretage dette Skridt, for at fikkre sig imod Indvendinger.